

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی سیر اندیشه ها و نظرات مزینی و جیکوبز در مورد شهرسازی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهش های نوین معماری و شهرسازی در هزاره سوم (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

نازلی پاکرو - دانشجوی دکتری رشته شهرسازی، دانشگاه آزاد تبریز، تبریز، ایران

رسول درسخوان - استادیار گروه شهرسازی و معماری، دانشگاه آزاد تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

این بررسی با هدف شناخت سیر اندیشه ها و نظرات مزینی و جیکوبز در مورد شهرسازی انجام پذیرفته است. نحوه گردآوری اطلاعات در این پژوهش به شکل کتابخانه ای و اسنادی می باشد. تمام تالش های معماری به خاطر انسان و مخاطب اثر معماری صرفا انسان است. بنابراین در نظر گرفتن نیازهای او می بایستی اولویت اول هر اثر معماری باشد. معماری و شهرسازی مدرن در آثار و سخنان معماران مدرن هویداست. هنگامی که به سخنان پیشگامان مدرن همچون جیکوبز و مزینی می نگریم انبوهی از مطالب در ارتباط با شناخت و تاثیر انسان و نیازهایش در معماری را در می یابیم و این فصل اشتراک نظرات این دو چهره مطرح در شهرسازی است. هر دو این صاحب نظران بر احاطه مدرنیته بر انسان بوسیله معماری و شهرسازی بشدت مخالف بودند و خواهان معرفی اصول نوینی در مواجهه ه با شهرسازی بودند که در آن انسان برده شهر نباشد. محور فکری جیکوبز، ایجاد شهری انسانی است که ایشان تاکید زیادی بر سرزندگی شهری و فضاهای شهری، امنیت شهری و افزایش تعاملات اجتماعی (حلقه مفقوده برنامه ریزی شهری و معماری آن زمان) داشتند و حقیقتا می توان گفت که ریشه های مکتب و پارادایم پست مدرن توسط او در دهه شصت قرن بیستم پایه گذاری گردید.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی شهری، مزینی، جیکوبز، مکاتب برنامه ریزی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902361>

